

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/190/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212208159
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212208159.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., B. X. XX, zastúpený JUDr. Petrom Bilkovičom, advokátom, Bratislava, Strojnícka 8, proti žalovanému: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. A. XX, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 6. februára 2013, č.k. 12C/45/2012-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania p
o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 344,45 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.5.2012 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil s použitím ust. § 96 ods. 1, § 153A ods. 1 a § 157 ods. 4 OSP, ako aj ust. § 420 ods. 1, § 445, § 446 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď konanie v časti o zaplatenie bolestného zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti, o zvyšnej časti nároku rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku zo strany žalovaného. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 OSP s prihliadnutím na to, že žalovaný nezavinil späťvzatie žaloby, a teda po procesnej stránke je úspešnejším účastníkom konania, no k náhrade si však žiadne trovy neuplatnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok napadnutej časti zmeniť a priznať mu uplatnenú náhradu trov konania. Uviedol, že podanou žalobou sa domáhal náhrady škody na zdraví, ktorého čiastkové nároky pozostávali z bolestného podľa § 444 Obč. zákonníka podľa posudku MUDr. M. zo dňa 25.4.2012 za 110 bodov, vo finančnom vyjadrení 1691,80 Eur a zo straty na zárobku počas PN podľa § 446 Obč. zákonníka vo výške 344,45 Eur. Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T24/2013 zo dňa 10.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.3.2012 bol žalovaný uznávaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pričom podľa § 287 ods. Trestného poriadku súd zaviazal obvineného uhradiť náhradu škody pre poškodeného - žalobcu bez uvedenia konkrétnej sumy a v ostatnej časti bol poškodený odkázaný na konanie vo veciach občiansko-právnych. Uviedol, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že v tomto konaní bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. D., ktorý mimo iné ohodnotil aj bolestné vo výške 140 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 2153,20 Eur a ani v tomto konaní náhradu škody podľa § 46 Trestného poriadku neuplatnil. Až na podnet konajúceho

súdu Okresný súd Dunajská Streda vydal uznesenie zo dňa 28.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2012, kde tento uvedenú sumu ako náhradu za bolestné priznal. Na základe tejto skutočnosti mu potom neostalo nič iné, ako v časti uplatneného bolestného vziať žalobu s poukazom na § 96 ods. 1 OSP späť, lebo ďalšiemu konaniu v tejto časti bránila zákonná prekážka - res iudicata. V časti náhrady za straty na zárobku počas PN potom súd prvého stupňa v celosti žalobe vyhovel, a to aj na základe uznania nároku žalovaným. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že žalovaný nezavinil zastavenie konania, keď z vyššie uvedeného vyplýva, že ho nezavinil ani žalobca, ale bolo spôsobené pochybením štátneho orgánu a zákonnou prekážkou. Podľa jeho názorov mal súd prvého stupňa skúmať obe zložky uplatneného nároku, a to v časti zastavajúcej i vyhovujúcej a mal mu priznať náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože uznesenie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/45/2012 bolo zaplatenie sumy 2.036,25 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody. Počas konania žalobca zobral žalobu v časti o zaplatení sumy 1.691,80 Eur späť a následne došlo k uznaniu zvyšku nároku žalobcu zo strany žalovaného. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 344,45 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.5.2012 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre konanie odporcu (žalovaného) vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Otázku vzťahu medzi ust. § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 OSP je potrebné interpretovať ako vzťah medzi všeobecnou a špeciálnou právnou normou. Aplikácia ust. § 146 ods. 2 je daná tam, kde je naplnená jeho hypotéza. Ak nie je naplnená, platí všeobecné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Jedným z predpokladov použitia § 146 ods. 2 OSP, vyplývajúcim z jeho hypotézy je, aby účastníkovi, ktorý nezavinil zastavenie konania a vznikli mu trovy, nahradil účastník, ktorý zavinil zastavenie konania.

Pri použití ust. § 146 ods. 2 OSP je treba otázku, či účastník zavinil, že konanie muselo byť zastavené, resp. pre správanie sa odporcu bol návrh vzatý späť, posudzovať z hľadiska procesného výsledku. Je potrebné uviesť, že náhrada trov konania je nárokom, ktorý musí mať oporu v ustanoveniach procesného práva a nie práva hmotného. Preto otázku, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, treba posudzovať len z hľadiska procesného výsledku. Ak by mal byť návrh vzatý späť pre správanie sa odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu, teda ak bolo navrhovateľom (žalobcom) uplatnené právo splnené neskorším správaním sa odporcu bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd. Pritom medzi správaním sa odporcu a žalobným návrhom musí ísť o vecnú spojitosť.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca sa pôvodne žalobou domáhal proti žalovanému zaplata sumy 2.036,25 Eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala zo sumy 1.691,80 Eur titulom bolestného a sumy 344,45 Eur titulom strany na zárobku počas PN. Trestným rozkazom sp. zn. 3T24/2012 zo dňa 10.2.2012 Okresný súd Dunajská Streda uznal žalovaného za vinného z úmyselného ublíženia na zdraví žalobcu, na základe čoho ho odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorý trest mu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov a súčasne mu uložil nahradiť škodu pre žalobcu bez uvedenia výšky škody s tým, že vo zvyšku nároku na náhradu škody žalobcu odkázal na občianske súdne konanie. Počas predmetného konania Okresný súd Dunajská Streda uznesením č.k. 3T24/2012-72 zo dňa 28.11.2012 opravil trestný rozkaz tak, že obvinenému - žalovanému uložil nahradiť škodu pre žalobcu titulom bolestného vo výške 2.153,20 Eur. Na základe uvedeného potom žalobca zobral žalobu v časti uplatneného bolestného vo výške 1.691,80 Eur s príslušenstvom späť.

V prejednávanej veci bolo preto dôvodné o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 OSP veta prvá a vychádzať z toho, že žalobca z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania v tejto časti, nakoľko k späťvzatiu žaloby a následnému zastaveniu konania nedošlo pre správanie sa žalovaného, ktorý by žalobcovi po podaní žaloby plnil, ale v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP s použitím § 146 ods. 2 veta prvá OSP a vychádzal z toho, že v konaní bol pomerne úspešnejší žalovaný (v časti o zaplata sumy 1.691,80 Eur z celkovo uplatnenej sumy 2.036,25 Eur).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože tento na jej priznanie návrh nepodal.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.